

[Else Theill Sørensen]

Det Konservative Folkeparti mener, at forholdene omkring de decentrale kraftvarmeværker skal ses i lyset af disse mere overordnede energipolitiske overvejelser.

Med hensyn specielt til punkt 2 i beslutningsforslaget finder vi det vigtigt, at afregningsprisen for el er omkostningsægte, sådan som det også ligger i de eksisterende aftaler. En forøgelse af afregningsprisen vil føre til en forøgelse af elprisen til aftagerne, herunder til industrien, og det finder vi er meget uheldigt.

Mejdahl (V):

Da Venstres ordfører, hr. Svend Erik Hovmand, er forhindret i at være her, skal jeg træde i hans sted, og jeg skal ikke trække debatten i langdrag – det er jo absolut ikke første gang, SF rejser denne debat.

Lad mig derfor fastslå, at Venstre heller ikke denne gang kan tilslutte sig SF's synspunkter. Vi har hele tiden ment, at de kommercielle aftaler, der er indgået med gasselskaberne og elselvskaberne baseret på omkostningsægte principper, er de rigtige. Og jeg synes, vi har lov til at sige, at udviklingen har bekræftet den indstilling, vi hele tiden har haft i denne sag.

SF's oprindelige påstand var vel nærmest, at man gjorde det helt umuligt for private at etablere decentrale kraftvarmeværker med de i øvrigt frivillige pris aftaler, der var indgået. I dag kan vi konstatere, at der rent faktisk er kommet en hel del private værker i gang, uden at vi fra statens eller Folketingets side har behøvet at vedtage love eller beslutningsforslag som det, vi diskuterer her i dag.

Jeg ser derfor ingen grund til at gå dybere ind i denne debat på nuværende tidspunkt. Jeg må på Venstres vegne afvise forslaget.

Mogens Elvensø (FP):

Forslaget tilsigter at fremme særfordele for decentral kraftvarme, idet der gives udtryk for ønske om en bedre afregning for køb af naturgas og en bedre salgspris for levering af el. Der blev i 1986 truffet aftale mellem Socialdemokratiet og regeringen om at bygge et antal decentrale værker i to faser. Første fase er en forsøgsfase, der skal køre frem til 1991. Erfaringerne skal så være afgørende for den resterende udbygning i anden fase, der strækker sig frem til 1995.

Fremskridtspartiet synes, at det er en urimelig måde, forslagsstillerne behandler forsøgene på. Det er et forslag, der bevidst vil fremskaffe et af SF på forhånd ønsket resultat uden hensyn til forsøgsresultaterne.

Såfremt SF ville indføre lokale kostpriser i nærsamfundet i form af kostpriser fra de nye værker, ville det være en rigtig idé, som Fremskridtspartiet kunne følge. Men SF ønsker salg til forhøjede priser til centralkraftværkerne, og disse skal derefter sælge elektriciteten videre til en eller anden blandingspris. Herved ville elforbrugerne ikke kunne se, at de decentrale værkers produktion er for dyr. SF vil altså sløre elprisen til skade for hovedsagelig den typiske danske forbrugerfamilie, og det samme gælder ønsket om en anden naturgaspris. Det er dette udvandringsprincip, Fremskridtspartiet ikke kan lokkes med på.

Der var engang, at dansk energi var Europas billigste, og det er den ikke mere; vi sækker bagud. Da energien var billigst, var elværker og elproduktion decentralt ledet uden ministeriel indblanding. Kommunalfolk kunne dengang virkelig hente initiativ og fremdrift i elverdenen og særlig i Danske Elværkers Forening. Nu er elværksforeningen blevet ekspeditionskontor for direktiver fra Energiministeriets embedsmænd. Virkelyst og opfindsomhed er væk. Tidligere var elværksfolkene fra Danmark velkendt i udlandet og indtog ledende poster i internationale foreninger.

Elforbruget pr. indbygger er i Danmark lavt i forhold til andre europæiske lande, og den danske regerings energipolitik vil nu begrænse strømforbruget yderligere, og det er direkte imod Danmarks interesser. Jo højere elforbrug, desto mere gang vil der blive i industrien. Det er ikke privatforbruget, der sættes op ved et forøget elforbrug.

I Energiministeriets energipolitiske redegørelse fra 1988 skønnes det, at energimarkedet vil være præget af en rigelig tilgang af fossile brændsler til priser på et betydelig lavere niveau, end man tidligere har kendt. Samtidig skønner regeringen, at den kan opretholde de danske energiafgifter, og at en afgiftsharmonisering i det indre EF-marked ikke vil være nødvendig; men den forskellige afgiftsbelastning af forskellige brændsler kan føre til en samfundsmæssigt u hensigtsmæssig udformning af det samlede energisystem. Det bør være de økono-